

1. Již jsem dost pra-co-val pro va-še spa-se-ní, v lásce vám zvěsto-val ne-bes-ké u-če-ní.

V město sva-té ny - ní se u - bírám, za hříchy člo-vě-ka ži-vot svůj v oběť dám.

2. Když divy činil jsem,
lačným chléb rozdával,
Z nebe Bůh sestoupil!
všechn lid vyznával;
pravdy svaté
nyní však neslyší,
pohrdá láskou mou,
milostí nejvyšší.

3. K večeri poslední
se svými zasedám,
chleba a vína dar
k nebesům pozvedám;
v oběť věčnou
za vás se podávám,
v tajemných způsobech
s vámi vždy zůstávám.

4. Pod křížem přetěžkým
na smrt se ubírám,
do svých ran bolestných
celý svět zavírám.
S bázní svatou
popatřte na Pána,
jemuž jste nedávno
volali: Hosana!

5. Na kříži přináším
svou oběť krvavou,
za hříchy vydávám
tělo své i krev svou;
pro těžký kříž,
pro rány údů mých
odpusť jim, Otče můj,
shlad' všeho světa hřích.

6. Spasitel dokonal,
slunce se zatmělo,
Golgoty skalnaté
lůno se zachvělo.
Synu Boží,
tobě se koříme,
pod křížem hříchů svých
srdečně želíme.

7. Na kříž hled', duše má,
vše už je skončeno,
do hrobu nového
tělo je vloženo.
Ježíši můj,
záruko spásy mé,
sestup i v duši mou
v svátosti tajemné.

8. Uctívám svatý kříž,
na kterém dokonal
za mě a celý svět
Beránek, Pán a Král;
a teď chci já
ze hříchu povstati,
dřív než nás na svůj soud
bude Bůh volati.

2. Když di - vy či - nil jsem, lač - ným chléb roz - dá - val, Z ne - be Bůh se - stou - pil!

vše - chen lid vy - zná - val; prav - dy sva - té ny - ní však

ne - sly - ší, po - hr - dá lás - kou mou, mi - los - tí nej - vyš - ší.

3. K ve - če - ři po - sled - ní , se svý - mi za - se - dám, chle - ba a ví - na dar ,

k ne - be - sům po - zve - dám; v o - běť věč - nou za vás se

po - dá - vám, v ta - jem - ných způ - so - bách s vá - mi vždy zů - stá - vám.

4. Pod kří-žem pře-těž-kým, na smrt se u - bí-rám, do svých ran bo - lestných,

ce - lý svět za - ví - rám. S bás - ní sva - tou po - patř - te

na Pá - na, je - muž jste ne - dáv - no vo - la - li: Ho - sa - na!

5. Na kří - ži při - ná - ším svou o - běť kr - va - vou, za hří - chy vy - dá - vám,

tě - lo své i krev svou; pro těž - ký kříž, pro rá - ny

ú - dů mých od - pust' jim, Ot - če můj, shlad' vše - ho svě - ta hřích.

6. Spa - si - tel do - konal, slunce se zatmě - lo, Golgo - ty skalna - té lů - no se zachvělo.

Sy - nu Bo - ží, to - bě se ko - ří - me, pod křížem hří - chů svých sr - dečně že - lí - me.

7. Na kříž hled', du-še má, vše už je skonče-no, do hrobu no-vé-ho tě-lo je vlo-že-no.

Je - ží - ši můj, zá - ru - ko spá - sy mé, sestup i v du-ši mou v svátos-ti tajem-né.

8. U-ctívám sva-tý kříž, na kterém do-ko-nal za mě a ce-lý svět Be-ránek, Pán a Král;

a teď chci já ze hří-chu po-vstati, dřív než nás na svůj soud bu-de Bůh vo-la - ti.